

Střepa

Tak to jsme my! Krásné a milé ^{šef} redaktorky
Střepu, kterým dalo moc moc práce se-
psat tyto listy. Teší nás každý váš vdeček

Rozhovor s Borčou

Verča byla samý smích a úsměv na tváři. Pochopíte, že za každým slovem to vypisovat by bylo náročné... ☺ ☺ ☺

Verčo, teď doopravdy netradiční dotaz. Na co se tě mám zeptat?
Na cokoli.

Pověz nám třeba jak vypadá tvůj všední den!

Vstanu čárka jdu do školy čárka odpočívám čárka
odpočívám čárka dívám se na televizi čárka spím (tečka)
Na výzo jsi měla samý, jak jsi to dokázala?

přírodní inteligence

Kterej předmět ti nejvíc jde?

Hmm, zeměpis a tělocvik – to mám jedničku.

Líbí se ti na této škole?

Tak no, docela jo.

Na jakou školu budeš dělat příjmačky?

Hejčín, Tomkova 45, anglická sekce..."

A proč zrovna na tuhle školu?

Protože chci mít státnice z anglického jazyka.

Jaké povolání plánuješ do budoucna?

Magistra farmaceutka, abych někoho mohla otrávit.

Co tě zaručeně vytočí?

Když mě nikdo neposlouchá.

A co tě naopak potěší?

Když mě všichni poslouchají

Chceš děckám ze třídy něco vzkázat?

No, já nevím. Ať jsou hodní a nezlobí...

Palajda

Utopený poklad

Když jsem byla malá, zažila jsem tolik zajímavých věcí, že si je ani všechny nepamatuju. Ale tolik dobrodružství vám vyličit nemůžu a tak začnu jen s jedním. Ani nevím, kolik mi bylo, když jsme s kamarádkou Ivou a mým bráchou založili klub veverek. Byli jsme malí a moc nás bavilo hrát hry nebo běhat po venku. Scházeli jsme se asi v pondělí a vůdkyní klubu jsem byla samozřejmě Já.

Jednoho chladného říjnového dne mě zrovna napadlo udělat děckám pokladovou. A tak se nápad uskutečnil. Šla jsem asi s 10 minutovým náskokem a schovávala zprávy. Trasa byla za domem a vedla přes rybník až k Moravě. Se schováním pokladu jsem se nechala inspirovat z tábora, kde byla jedna zpráva schovaná ve vodě. Na táboře to byl, ale rybník a tady to je řeka, takže už předem můžete uhádnout, že vše nevyšlo podle mých představ. Základ byl dobrý: PET láhev, provázek, poklad. Teď ještě připevnit kámen! Ale to tam nechtělo držet a řeka pořád proudila a tak mi poklad uplavala!!!

Ale to už se za mnou ozvali hladoví a mlsní děcka (Ivča + 2 mi bráš) a tak jsme se všichni pustili do této dramatické scény a utkali za pokladem! Naštěstí plaval při břehu a ne uprostřed hluboké velké řeky. Nevím přesně, ale docela dlouho jsme se za ním hnali, než uvízl při břehu u nějakých kamenů a větví. Hned jsme všichni popadli kdovíco dlouhého a snažili se poklad vysvobodit ale marně.

Vypadalo, že je vše ztraceno, ale v tom jsem se ozvala Já, hrdinka tohoto příběhu a řekla, že pro ten poklad doplavu. Samozřejmě, že k takovému činu je zapotřebí spoustu odvahy, otužilosti a šikovnosti. Ale já tyto vlastnosti měla a tak jsem se pustila do vody.

No, lépe řečeno jsem hupsla na takovou kládu a vzápětí se překotila a žuchla do vody jako šutr. Jenže ta voda byla tak sssstudená a ten proud.... Nikdo mi nesmíte mít za zlé, že jsem se v okamžiku s voláním POMOOOOOC a s pomocí druhých vyškřábala, vydrápala na povrch země. Byla jsem zmrzlá a mokrá jak něco a nikdo už netoužil po dalším projevu hrdinství, alespoň né svého. A tak se poklad utopil.... ☹ ☹ ☹

Terka Palátková → *Terka Palátková* nebo *Terka Palátková*

Máš MSV?

MSV je zkratka pro *mimosmyslové vnímání*. Znamená to, že někdo může něco vědět nebo zjistit bez použití svých pěti smyslů (zrak, sluch, hmat, chuť, čich). Člověk, který má MSV, může například vědět, že zazvoní telefon, dříve, než doopravdy zazvoní. Může vědět, co si myslí někdo druhý. O MSV se často mluví jako o „předtuše“ nebo „intuici“.

J. B. Rhine, někdejší ředitel Parapsychologické laboratoře na Duke University, experimentoval s MSV ve třicátých letech. Používal zvláštní karty, kterým se říká Zenerovy karty. Vypadalo to, že Rhinovy studie skutečně prokázaly existenci MSV. Jiní lidé však zopakovali Rhinovy experimenty a nenašli žádný důkaz.

Je MSV zvláštní dar, anebo jen prostě náleží k těm mozkovým schopnostem, které má každý, ale jen málokdo je využívá? To nikdo neví. Máš MSV? Tady je způsob, jak to zjistit.

ČÁST I: Udělej si svůj vlastní balíček Zenerových karet. Budeš potřebovat 25 bílých kartotékových lístků a něco na psaní. Nejlépe to jde s černým fixem.

Budeš také potřebovat někoho, aby ti pomohl. Jeden z vás bude odesílatel, druhý příjemce.

Nakresli každý z těchto symbolů na pět karet.

Odesílatel a příjemce se posadí naproti sobě ke stolu. Odesílatel Zenerovy karty zamíchá, balíček položí obrázky dolů a vezme si vrchní kartu. Pak se soustředí na svou kartu a příjemce zkusí nakreslit symbol, na který se odesílatel právě dívá. Potom odesílatel pokračuje s další kartou, a tak pořád dál až do vyčerpání balíčku.

V dalším kole si role vyměňte.

ČÁST II: K tomuto pokusu budeš potřebovat časopis. Vyber si nějaký s mnoha obrázky.

Opět budeš potřebovat partnera, aby ti pomohl. Jeden z vás bude zase odesílatel a druhý příjemce.

Posadte se ke stolu naproti sobě. Mezi sebe postavte zástěnu nebo jinou bariéru. (Jako dobrá bariéra poslouží hrací deska z nějaké stolní hry.)

Odesílatel otevře časopis a soustředí se na jeden obrázek, myslí na barvy a tvary, které vidí. Příjemce se snaží uvolnit a nakreslit cokoli, co ho napadne, aniž by se snažil zjistit, co odesílatel vysílá.

Zkuste to s několika obrázky. Vyměňte si role odesílatele a příjemce.

Jaký je tvůj STYL?

ČÁST I: Jestliže příjemce nakreslil některé obrázky stejné jako ty, které vysílal odesílatel, možná tu zapracovalo MSV.

ČÁST II: Jestliže kresba příjemce byla podobná skutečnému obrázku, který vysílal odesílatel, jeden nebo oba z vás možná používají MSV.

Až vyzkoušíš tyto experimenty několikrát, měl/a bys dostat jakousi představu o svých schopnostech MSV. Pamatuj si ale, že MSV je velice vzácné - pokud vůbec existuje.

Zjistíš si VÍC

Dejme tomu, že si po vyzkoušení těchto experimentů myslíš, že máš MSV. přečti si tedy o této neobvyklé schopnosti víc. Požádej vašeho knihovníka, aby ti vybral příslušné knížky a články. Pravděpodobně jich najdeš dost - některé budou tvrdit že MSV existuje, a jiné, že ne.

Čteš-li rád/a o MSV a líbí se ti fantastické a sci-fi knížky, zkus si přečíst některý z románů či povídkových knih tohoto žánru.

„Na existenci nadpřirozena není nic nemožného: jeho existence se mi zdá rozhodně pravděpodobná.“

George Santayana, básník a filozof

505

Agáta

Vášim čtenářím,
omlouváme se, že dnes ku Agátu
nenaleznete. Byli jsme velmi
unavení po předčasně diskotice.
Děkujeme vám za naši důvěru
v Agátu. Za všechny naše problémy
na papíru, které jste nám svěřili...

• Kiwi si kupuje ponožky.

„A jaké chceš?“ ptá se prodavačka

„Nejlépe jednu pravou a jednu levou!!“ vyhrkne Kiwi.

• Ptá se Akela vlčat: „Kdo z vás zná nejvěrnějšího čtyřnohého přítele člověka?“
„Já,“ přihlásí se Dali „je to pes!“

hlavně pro skautíky

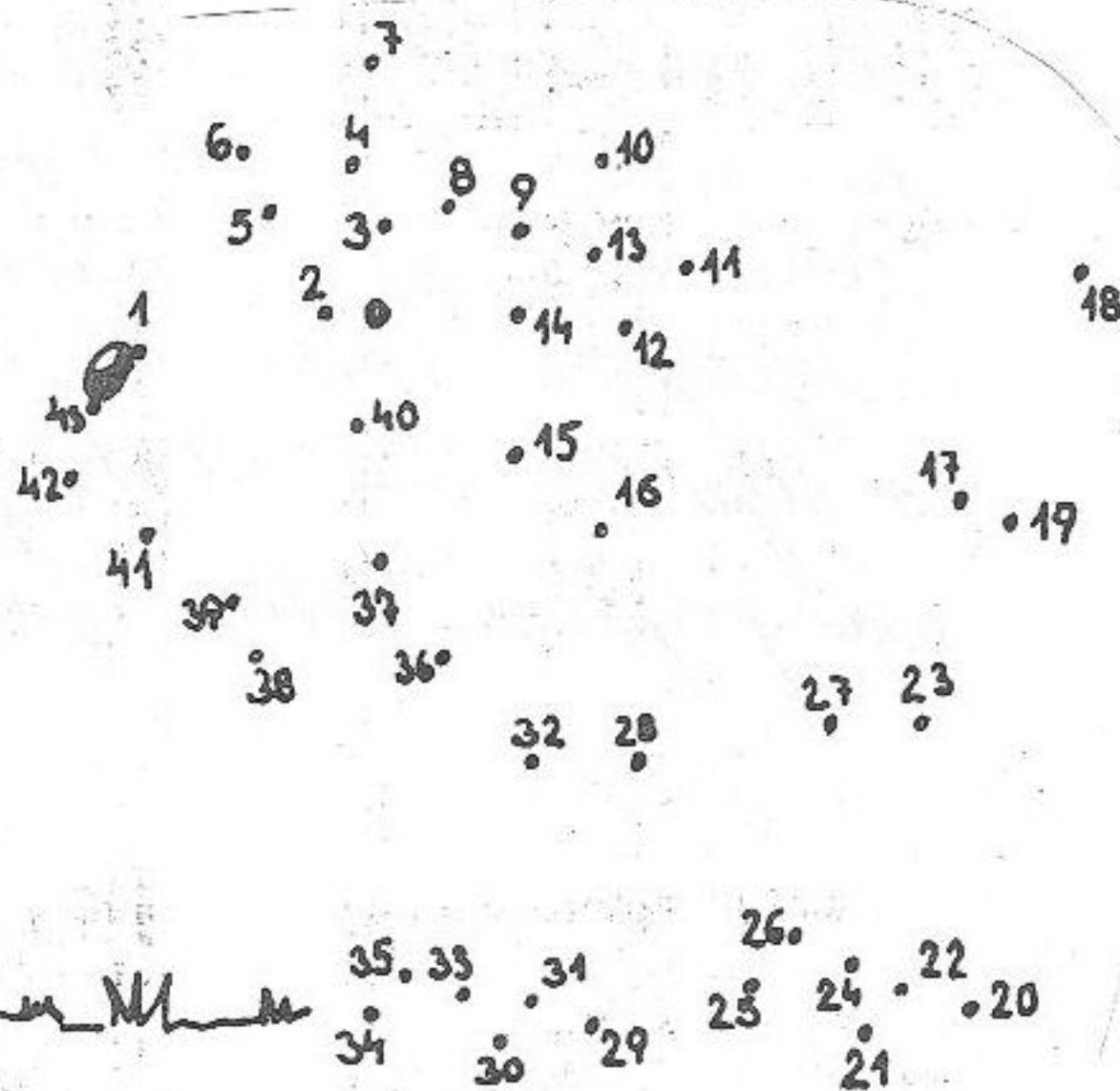
Hm... Učili nás to třemi sirkami nebo krabičkami?

• „Akélo! Nevíš, co je to purpura?“ ptá se Čmelák. „Nevím, ale asi to bude nějaký guláš!“
Přeci se zpívá: purpura na plotně voní!“

• Volá Tim Kimovi: „Zbyla mi v kuchyni horká voda. Co s ní mám udělat?“

„No, tak ji dej do mražáku, horká voda se vždycky hodí!!“ doporučí mu Kim.

Ô nás na Hané

Oprostřed rozhovoro

- Mařka:* Zlevnile jogurte a cãkr!
- Jiřa:* A eště sušenke Bubu, mám teho doma tře plny taške.
- Mařka:* No, ted' sem šla právě do Jednote a zas sem potkala Skopala - ůzrala jeden - válel se tam ô lampe.
- Jiřa:* To só ale ledi...
- Mařka:* Jo, a mladá Hrošková šla s velkó taškó.
- Jiřa:* No a co?
- Mařka:* Zakrévala si ju bondó a napevno držela to diro....
- Jiřa:* To be ô ni nebelo nic zajimavyho, ta má furt tajemstvi. Jako ta Dvořáková Terezie, přešel ji balék, ale neřekla od keho, ani co v něm belo. Že be to bel Valentin?
- Mařka:* A to tech dopisů nepřešlo vic?
- Jiřa:* Ale přešlo. Dostala eště Mája, Verča z Konopí a Silva, ale kdoví ješle to belo z láske.....
- Mařka:* Jisty je to jenom ô Veve, ta měla obálko plnó srdéček a podepsanó *Vašounek* - šak se s tym furt chlobela....
- Jiřa:* Neviš kdo to je, ten *Vašounek*?
- Mařka:* Tož to fakt nevím.
- Jiřa:* Já sem to zas bela obhlidnót jeden večir po pokojich. Ten pokoj, jak mají na dveřich te panenke a nápise, tam je svato ! Celé večir prostodujó a uvažujó o dóležitých věcech. Jen ta *MAGIE!* Děvčata! Tohle ne!
- Jiřa:* Te, nemáš jogurt, mléko, nebo něco takovyho jemnyho, třebo to Activii, co je v reklamně. Mně tě z té pomazánke hoří v pose!
- Mařka:* No valte bolve! Nédřiv sežere pomazánko a pak chce eště něco jemnyho....
- Jiřa:* Rači povidé. Přeces nebela jenom o Borene.
- Mařka:* Tož bela sem o všech a to ož tak přejemny nebelo. O Máje to bela samá pobertální hra. Šak když sem k nim přešla, dostala sem jabkem do oblečeje. A o Drahe se mnó dokonce začale tancovat. Te Verče si hrále na DJ a pařile o kazeťáko.
- Jiřa:* A o kluků belas?

Mařka: Dyt' tě povidam o všech – ale o kloko nic moc.
Jenom tam o Vojte belo veselo! Kapl mo jogort na tepláke a
všeci z teho měle druhy Vánoce.

Jiřa: Co z teho měle?!

Mařka: No, jako srando. To mosiš omnět ! Hovořet jako ta dnešni
mládež.

Jiřa: Já mám svůj stel kōmonikacea nepotřebojo nekeho
kopirovat.

Mařka: Jak ta Terka, Draha a Mája, že? Nektery te jejich véraze
nechápo, ale só silně originální!

Třeba te bagře, rákose, nebo „poště koště“ a tak...

Nebo to jejich : Tk ne asi! Ale to se říká furt, to se mosi
nechat.

Jiřa: Veš co mně mrzi? Že smenebele na té jejich discotéce,
neboco... Ona přejala teta Jarka od myho staryho a tak sem ji
mosela dělat společnost.

Mařka: Já sem take chtěla jit, ale dávale Desáté království! To sem
si nemohla nechat ujit...

Jiřo, proč brečiš?

Jiřa: Mně se bode stézkat.... Ani sem se nerozlóčila....

Mařka: Přejedó další... Seš ženská, ne? Bulijó jenom chlape....

Jiřa: No ja, já so duša cetlivá. Ony to bele tak fajn děcka. Tak at'
se spolo furt kamarádijó a mají se rádi!

tohto čísla pripravili: Draha a Palajda. Maja
do tohoto čísla prispeli: Palajda

EP.: Tento časopis vznikel díky Drahe, sláva jí!